

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Aristobulus, Rex Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

est ad prælium; quo ad Jerichuntem commisso victus Hircanus Jerosolymam fugit in arcem Templo vicinam. In qua quod victor nollet amplius fratrem persequi, actum est de conditionibus pacis, inquiturque est inter utrumque foedus, ut Hircanus Pontificatu, & suis facultatibus contentus esset, Regnum Aristobulo cederet. Hoc foedere in ipso Templo sancito post mutuos complexus Aristobulus in regias, Hircanus in Aristobuli ades digressi sunt.

Ab A. 3923.

Aristobulus, Rex Judæorum.

Fratres coram Pompejo causam suam disceptant.
c. 5. & 8.

Aristobulo in tertium annum regnante Pompejus ob res in Africa gestas dictus Magnus post bellum Piraticum feliciter confectum Romanorum signa victricia per Asiam usque ad mare Caspium circumferens, debellato Mithridate, & Tigraue tota Syria decedere jussu Damascum venit, Syriamque in Provincia Romanæ formam redegit. Ubi constitit, eum Damasci appulisse, præstò fuere Legati ex universa Syria, Ægypto & Judæa cum muneribus. Aristobulus ad eum misit vitem auream quingentorum talentorum. Hircanus tunc erat in Arabia apud Regem, ad quem ante duos ferè annos confugerat. fugam hanc ei persuasit Antipater, qui tunc erat Jerosolymis genere Idumæus, fortunâ potens, naturâ factiosus & industrius, Hircano amicus. Idem Aretæ suavit, ut Hircanum Regno, quo per injuriam dejectus esset, restitueret. Quod quidem ille tentavit, victumque acie Aristobulum in Templo obsedit; at metu Romanorum re infecta redire cum Hircano & Antipatro in Arabiam compulsus est. Nunc Hircanus causam suam coram Pompejo acturus Damascum proficiscitur; quo etiam venit Aristobulus. Hircanus querebatur, se à fratre per vim Regno spoliatum. Alter contra, Hircanum Regno excidisse propter ignaviam, se verò id assumpsisse, ne ad alios transferretur.

Pompejus captâ urbe Judæos Romano Imperio subjicit.
c. 8.

Pompejus auditis partibus, & improbata Aristobuli violentia, fratrem utrumque apud se manere jubet, donec urgentius negotium expediisset. Verùm Aristobulus clam fugit in Judæam, ut vim & arma pararet, veritus, ne sceptrum Hircano reddere cogeretur. Qua re offensus Pompejus hortantibus Hircano

eano atque Antipatro Jerosolymam cum exercitu petit. Ap-
 propinquanti obviam venit Aristobulus facti pœnitens, & pacem
 promittens, pecuniãque. Sed quod hanc civis conferre nol-
 lent, injectis Aristobulo vinculis urbem expugnare parat. Ci-
 ves inter se dissidebant. Qui partes Aristobuli sequebantur, no-
 lebant Pompejum urbe recipi, seque in Templum maturè reci-
 pientes ad ferendam obsidionem omnia parant. Cœteri exer-
 citu intromisso urbem & regiam Pompejo tradiderunt. Is itaque
 Templum excitato aggere, & admotis machinis verberat, ter-
 tiòque mense quodam Sabbathi die capit, cæsis circa Templum
 duodecim ferè Judæorum millibus. Victor ingressus quidem est
 Templum cum primis Ducibus, ipsùmque oraculum perlustra-
 vit, nihil tamen præ pietate, ut ait Josephus, attigit, sed hęc quo-
 que sui similis fuit, & nihil commisit indignum cæteris virtuti-
 bus. Quod etiam confirmat Cicero tum Romæ Consul scribens:
 Pompejum captis Jerosolymis victorem ex illo fano nihil atti-
 gisse, ne in tam supersticiosa & malefica civitate locum sermoni
 obrectatorum relinqueret. Altero die Hircano Pontificatûs
 dignitatem reddidit: dirutis Jerosolymæ muris Judæam antiquis
 finibus contentam ac populo Romano deinceps stipendiariam
 esse jussit: urbes à Judæis jure belli captas liberas esse, & Syriæ
 tantum Præsidi parere voluit. His aliisque dispositis Scauro
 Quæstori suo Syriam regendam reliquit. Ipse verò in Ciliciam
 profectus est habens secum vincitum Aristobulum cum duobus
 filiis Alexandro, & Antigono, ducturus eum postea Romæ in
 triumpho. Atque ita Judæi libertatem, quam Simone Pontifice
 obtinuerant, Romanorum nunc Imperio subiecti rursus amise-
 runt dissensione duorum fratrum.

Hircanus II. Dux & Pontifex Judæorum.

Ab A. 3921.

Hircanus sedi suæ restitutus nihil antiquius habuit, quàm ut
 Romanis adhæreret eorùmque in Syria Præsides variis of-
 ficiis eoleret. Itaque cum Scaurus veluti à Pompejo jussus fue-
 rat contra Arabes exercitum duxisset, & Hircanus militem Ro-
 manum annonã laborare intelligeret, mox per Antipatrum ex Ju-
 dæa & alia necessaria præberi jussit. Et verò necesse fuit ad se
 stabilendum Romanos habere protectores. Alexander natu ma-
 jor

Hircanus Ale-
 xandrum Ari-
 stobuli filium
 ope Romana-
 rum vincit.
 c. 10.